

Minta fogalmazás

Jónás, a kalózkapitány egyszer egy tengeren hánykolódó csónakra lett figyelmes. A tutajocskában egy hajótörött fiú üldögélt, aki megmentőinek busás jutalmat ígért a közeli, lakatlan szigeten. Arannyal és drágakövekkel teli spanyol kincsesládáról beszélt, amelyeket társai gondosan elástak. A kapitány a sziget felé vette az útirányt.

A sziget körüli tengervíz sekély volt, így horgonyt vetettek és csónakokkal szálltak partra. A szóban forgó sziget olyan volt, akár a mesékben: a pálmafákkal szegélyezett homokos tengerparton megcsillantak a napsugarak, akár a drágakövek. A fiúcska szorgosan menetelt előre, mutatta az irányt, amely a vágyott spanyol aranyhoz vezet.

Mikor aztán egy hosszú szálú fűtengerral borított rétre érkeztek, a fiú rámutatott a földre. A kalózkapitány utasítást adott matrózainak, hogy kezdjenek el ásni.

Az ásók egyre mélyebbre hatoltak a földbe, míg nem fémes koppanás hallatszott. Lakattal őrzött ládikót rejtett a föld. Mikor a kapitány a lakatot leütötte és felnyitotta a titokzatos ládát, bizony nagyon meglepődött.

Nem arany, rubin, zafír, és gyémánt ragyogott vissza rá, nem is ezüstkanalak, - tárgyak, hanem egy kincsesterkép.

Kezdődhetett először a kalózkaland.